

Jørgen Berg tog hende haardt i Armen og hviskede:

»Er du tosset, Tøs! Det er en Præst!«

»En Præst? Hvordan kommer han her?«

I det samme hørtes en svag Banken paa Døren. Det lød, som om en Tigger stod derude og paa Forhaand vilde røre Hjerterne med sin Beskedenhed.

»Hys! Det er Cajus!« sagde Frøken Frederiksen og blev stram om Munden. »Du lukker ham da ikke ind, Jørgen!«

Komponisten var tvivlraadig. Han saae spørgende omkring paa de andre, der alle var bleven tavse. Fru Maja sad ligegyldig med begge Albuerne paa Bordet i Færd med at tænde sig en Cigaret. Frants Møllers fede Haand var standset midt under Udbedringen af hans omhyggeligt arrangerede Napoleonslok, som Venindens ømme Kvælningsforsøg havde bragt i Uorden, og i denne Stilling skottede han mistænksomt op over Lorgnetten.

Men A B D Carlsens Udtryk var besynderligt. Han sad tungt fremoverbøjet med Armene paa Bordet og dampede vældigt af en Cigar. Lampelyset faldt lige paa hans Ansigt, der allerede blussede af Spiritus. Cigaren stod ret tilvejs fra den højre Mundvig. Det tilsvarende Øje holdt han lukket paa Grund af Røgen. Med det andet, der var vidt opspærret og glø-